

« لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ »

نه خورشید را سوزد که ماه رسد و نه شب بر روز پیشی جوید و هر کدام در پهنی شناوند .

(سوره یس آیه ۴۰)

آیه فوق و آیات زیادی در قرآن به موضوع نظم و برنامه ریزی در حرکت زمین، ماه و آفرینش آسمانها اشاره دارد. همچنین اینکه برای هر مخلوقی قدر و اندازه ای در نظر گرفته شده و همه چیز حساب شده است، به عنوان مثال، میزان تابش خورشید در هر ثانیه و نحوه توزیع آن یا حرکت زمین در مدار معین. خلاصه اینکه اگر آفرینش بر طبق فرمول و برنامه ای نبود، هیچ محققى نمی توانست تحقیق کرده و نتایج تحقیق خود را تعمیم دهد. بنابراین آفریدگار عالم در آنجا که می فرماید «یدبر الامر» (خدا همه کارها را تدبیر می کند)، برای هر حرکتی، حسابی و برای هر حسابی، هدفی در نظر گرفته است. از طرفی معرفی زمان بندی دقیق و حساس انجام فرائض دینی نیز به همین نظم و برنامه ریزی و دقت در استفاده از وقت اشاره دارد (۱ دقیقه زودتر از زمان خاص افطار کردن روزه را باطل می کند) و انسان را به داشتن برنامه ریزی در زندگی راهنمایی می کند.

یک آیه یک برداشت

غلامرضا احمدی طهرانی*

* کارشناس ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران